

La revolta de les dones contra el patriarca

Fa uns quants anys, Mohammad Rasoulof va ser condemnat pel règim iranià a no fer cine, però li va ser eximida la condemna. L'any passat va haver-hi algunes filtracions polítiques sobre el tema que tractava la seva última pel·lícula, i va tornar a ser condemnat. Aquest cop havia de ser empresonat i rebre uns quants assots. El 8 de maig, pocs dies abans del darrer festival de Canes, però, Rasoulof es va escapar de l'Iran. El cineasta es va refugiar a Alemanya i va agafar un passatge per ser present a l'estrena de la pel·lícula on tindria un gran impacte emocional entre el públic. Abans de la projecció quedava clar que la pel·lícula tindria una bona acollida al palmarès, ja que va rebre la primera ovació abans de començar la seva projecció. La seva actitud de protesta davant l'opressió política havia convertit *La semilla de la higuera sagrada* en una obra important.

La semilla de la higuera sagrada té a la primera part tots els elements per tenir atrapat l'espectador a partir d'un guió que vol exhibir la seva solidesa i unes actrius que funcionen de meravella. Rasoulof explica la història d'Iman, un home que accepta treballar per al govern i dictar sentències a les persones empresonades. Les autoritats li demanen que sigui implacable, que tingui silenci i que s'abstingui de fer judicis morals. Iman forma part de la mecànica del règim i creu i fins i tot adora el sistema perquè encara que el món canviï, Déu no canvia. La seva dona està disposada a fer-ho tot per complaure el marit i permetre que pugui a l'escala social. Fins i tot pot demanar a les filles que es comportin, que no critiquin el règim i que siguin tan submises com la mare al poder del pare. L'acció de la pel·lícula transcorre a la tardor del 2022 quan les dones iranianes van sortir al carrer i es van aixecar el vel. Les universitats van tancar, les estudiants dels instituts provocaven els seus superiors i la policia no va fer més que reprimir amb duresa, es van incrementar les penes, es van omplir les presons, però la revolució hi era. A la casa d'Iman, els aires de la revolució també es filtren a la primera part amb la visita d'una amiga de la filla gran que ha estat agredida en una manifestació. Fins aquest moment veiem com la realitat es fa present, com es demana una explicació i com

LA SEMILLA DE LA HIGUERA SAGRADA

Alemanya, 2024

Direcció: Mohammad Rasoulof

Guió: Mohammad Rasoulof

Intèrprets: Soheila Golestani, Setareh Maleki, Missagh Zareh, Mahsa Rostami

Durada: 168 min

Gènere: drama, intriga

Idioma: persa

Subtítols: català

Data d'estrena:

16/01/2025

el cineasta intenta crear un bon drama polític. Rasoulof intercala, com a denúncia explícita, alguns vídeos de la violenta repressió policial patida pels manifestants en les últimes revoltes del seu país en allò que constitueix el vessant més explícit del seu film en tant que denuncia política sense embuts. A partir d'un moment situat a la meitat del metratge, *La semilla de la higuera sagrada* fa un gir inesperat i la trama social passa a convertir-se en una trama metafòrica. Sembla com si la realitat exterior s'hagués eclipsat. La metàfora s'instal·la al cor de la família. El pare perd l'arma que li ha donat el govern i la seva carrera política es pot veure compromesa. Les autoritats li adverteixen que pot patir tres anys de presó per pèrdua de confiança davant de la missió política. A partir d'aquest gest banal, la revolució queda en un altre lloc i el drama se centra en la tensió dins la família. El pare vol descobrir quina de les tres dones li ha robat l'arma i el monstre comença a perdre la raó. Segons una perspectiva psicoanalítica, en perdre l'arma, la figura paterna apareix com una figura castrada per alguna de les dones. La castració posa el pare nerviós perquè ha perdut el fal·lus que li atorga el poder i a partir d'aquí comença a donar puntades de peu com una bèstia ferida. La revolució familiar demana destruir el patriarcat, com a prefiguració d'una altra revolució política més àmplia, consistent a aniquilar el patriarcat dels Aiatol·làs que governa a l'Iran.

Àngel Quintana

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona